

rer, at selskaber kan foretage skattefrie omstruktureringer i form af fusion, spaltning, tilførsel af aktiver samt aktieombytning. Landene må dog opstille regler, der sikrer, at de nævnte transaktioner ikke medfører skatteunddragelse. De fleste lande i EU har valgt en objektivisering af skattefrie omstruktureringer med efterfølgende kontrol i stedet for et dispensationssystem. I Danmark har man valgt et dispensationssystem, hvor selskaberne i alle tilfælde skal ansøge Told og Skat om tilladelse til at gennemføre de skattefrie transaktioner. Fusion kan dog gennemføres uden tilladelse i de fleste situationer bortset fra fire undtagelser, hvor man skal søge om det.

Dansk Folkeparti mener, at man kunne undgå en del administrativt bøvvl og usikkerhed, hvis man i Danmark som i mange andre EU-lande valgte en hel eller delvis objektivisering af reglerne i stedet for den nuværende dispensationspraksis.

Vi mener derfor, at der burde nedsættes en arbejdsgruppe under Skatteministeriet med repræsentanter fra relevante myndigheder og organisationer, som kunne komme med en indstilling til objektivisering på dette område.

Tilførsel af aktiver:

F.eks. må det være muligt at »genindføre« objektivering af reglerne om tilførsel af aktiver i betragtning af, at man nu har 20 års erfaring med skattefrie virksomhedsomdannelse, der som bekendt kan gennemføres uden ansøgning, jf. virksomhedsomdannelsesloven. Tilførsel af aktiver var før fusionsdirektivets implementering i 1992 omfattet af reglerne om skattefrie virksomhedsomdannelse. Tilførsel af aktiver var altså i perioden 1983 – 1992 omfattet af de objektive regler i virksomhedsomdannelsesloven.

Grunden til, at man i 1992 fjernede tilførsel af aktiver fra virksomhedsomdannelsesloven og pålagde dispensationspligt, var givetvis, at man efter EU-direktivet skulle kunne tillade grænseoverskridende transaktioner og den heraf følgende risiko for skatteunddragelse. Tilførsel af aktiver bør efter Dansk Folkepartis opfattelse kunne fritages for dispensationspligt i situationer, hvor både det indskydende og det modtagende selskab er hjemmehørende i Danmark i lighed med, hvad der gælder for skattefrie virksomhedsomdannelse, mod at man opfylder de objektive betingelser i loven.

Svar (20/8 03)

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Ved den nuværende sagsbehandling foretager skattemyndighederne en konkret vurdering af hver enkelt disposition, herunder om der foreligger skatteunddragelse eller skatteundgåelse. Er formålet med dispositionen skatteunddragelse eller skatteundgåelse kan der i overensstemmelse med fusionsdirektivet nægtes tilladelse til en skattefri disposition.

Spørgeren har tidligere i denne samling spurgt om mulighederne for at objektivere reglerne på dette område, jf. spørgsmål S 624 af 11. november 2002. Jeg svarede dengang bl.a., at jeg ikke fandt det hensigtsmæssigt at fastlægge en »positivliste« over skattefrie omstruktureringer, der altid ville kunne tillades. En sådan positivliste ville indebære, at omstruktureringen ikke kunne tilsidesættes, selv om det viser sig, at formålet med disposition er skatteunddragelse eller skatteundgåelse.

Det er fortsat min holdning.

Man skal huske på, at der foretages en samlet vurdering af den konkrete transaktion, fordi der kan ligge mange forskelligartede begrundelser og forhold bag ønsket om en omstrukturering. To i princippet identiske transaktioner kan således være båret af vidt forskellige motiver. Af samme grund vil en nægtelse af tilladelse efter på forhånd fastsatte generelle kriterier også stride mod bagvedliggende EU-retlige regler. Der kan således heller ikke på forhånd fastsættes en »negativliste«.

Spørgeren nævner i sin begrundelse for spørgsmålet, at de fleste lande i EU har valgt en objektivisering af skattefrie omstruktureringer med efterfølgende kontrol i stedet for et dispensationssystem.

Denne form for objektivisering har også været overvejet i Danmark. Det har således været overvejet at indarbejde kriteriet om skatteunddragelse/skatteundgåelse i loven, således at en omstrukturering efterfølgende kunne tilsidesættes, hvis formålet havde været skatteunddragelse eller skatteundgåelse. Tanken blev – efter kritik fra bl.a. advokater og revisorer – forladt, fordi det som nævnt ovenfor ikke skønnes muligt at definere kriteriet præcist i loven.

Som jeg har fået det oplyst, betragtes »usikkerheden« ved en sådan objektivisering af både virksomheder og rådgivere som en væsentlig ulempe i forhold til det gældende tilladelsessystem, hvor virksomheden får en forhåndstilkend-